

Dato: 23. april 2007
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2007/4010-345
Sagsbeh.: MMI

Besvarelse af spørgsmål nr. S 4140 stillet af folketingsmedlem Jørgen Arbo-Bæhr (EL) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 13. april 2007.

Spørgsmål:

"Hvad er grunden til, at Danmark ikke følger UNHCRs og Europarådets anbefalinger om, at flygtningekonventionen bør fortolkes og administreres på en måde, så homoseksuelle, transseksuelle og transvestitter anerkendes som en særlig social gruppe, som dermed er berettiget til en status som konventionsflygtninge, såfremt de er forfulgt på grund af seksualitet?"

Svar:

Jeg har ingen kompetence i asylsager og har derfor indhentet udtalelser fra Udlændingesservice og Flygtningenævnet, som træffer afgørelser i asylsager.

Udlændingesservice har oplyst, at sager, hvor asylmotivet er kønsrelaterede overgreb, som alle andre asylsager skal vurderes i forhold til udlændingelovens § 7. I lighed med andre sager foretages en konkret og individuel bedømmelse af, om den enkeltes asylmotiv sammenholdt med baggrundsoplysningerne vedrørende det pågældende land samt Flygtningenævnets praksis kan medføre, at den pågældende er omfattet af udlændingelovens § 7.

Udlændingesservice har vedrørende praksis henvist til Flygtningenævnets 11. beretning fra 2002 og til Flygtningenævnets 13. beretning fra 2004, s. 111 ff., med hensyn til kønsrelateret forfølgelse og praksis.

Flygtningenævnet har oplyst, at det generelle kriterium for, hvornår Flygtningenævnet anser betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, for opfyldt, kan udtrykkes således, at der skal være tale om en person, som ved en eventuel tilbagevenden til sit hjemland må frygtes at blive udsat for en konkret, individuel forfølgelse af en vis styrke eller risiko herfor.

Flygtningenævnets praksis for at anse betingelserne for at meddele opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, for opfyldt, kan generelt beskrives således, at der skal foreligge konkrete og individuelle forhold, der sandsynliggør, at ansøgeren ved en tilbagevenden til sit hjemland vil blive

udsat for en reel risiko for dødsstraf eller for at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Sager, hvor ansøgeren som sit asylmotiv (eller en del af sit asylmotiv) har henvist til frygt for forfølgelse på grund af en bestemt seksuel præference, skal som alle andre asylsager vurderes i forhold til udlændingelovens § 7. Det er således op til asylmyndighederne at vurdere, om en sådan ansøger efter en konkret og individuel bedømmelse, hvor oplysningerne i ansøgerens sag sammenholdes med baggrundsoplysningerne vedrørende det pågældende land, er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller stk. 2.